

Sag C-221/09

AJD Tuna Ltd

mod

Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd og Avukat Generali

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Prim'Awla tal-Qorti Ċivili)

»Forordning (EF) nr. 530/2008 — gyldighed — fælles fiskeripolitik — bevarelse af ressourcerne — genopretning af tunbestanden i det østlige Atlanterhav og Middelhavet«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat V. Trstenjak fremsat den 7. september 2010	I - 1658
Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. marts 2011	I - 1710

Sammendrag af dom

1. *Fiskeri — bevarelse af havets ressourcer — kompetence til at træffe beredskabsforanstaltninger tildelt Kommissionen ved artikel 7 i forordning nr. 2371/2002 — ingen forpligtelse til at indhente kommentarer fra de erhvervsdrivende, der kan blive berørt (Art. 288 TEUF; Rådets forordning nr. 2371/2002, art. 7, stk. 1)*

2. *Fiskeri — bevarelse af havets ressourcer — foranstaltninger, der skal bringe en trussel om sammenbrud af tunbestanden i det østlige Atlanterhav til ophør — forskelsbehandling mellem Spanien og andre medlemsstater vedrørende tidspunktet for ikrafttrædelsen af disse foranstaltninger*

(Rådets forordning nr. 2371/2002, art. 7, stk. 1; Kommissionens forordning nr. 530/2008)

1. Der rejses ikke tvivl om gyldigheden af artikel 7, stk. 2, i grundforordning nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik i forhold til kontradiktionsprincippet og princippet om effektiv domstolsbeskyttelse ved den omstændighed, at den ikke bestemmer, at der under proceduren for vedtagelse af hasteforanstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 1, skal indhentes kommentarer fra de erhvervsdrivende, der kan blive berørt af disse foranstaltninger.

Sidstnævnte bestemmelse i grundforordningen giver Kommissionen beføjelse til at træffe foranstaltninger for at bringe alvorlige trusler mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem til ophør, hvis disse trusler følger af fiskeriaktiviteter. De indførte foranstaltninger berører følgelig de erhvervsdrivende i fiskerisektoren i et

bestemt område og for en bestemt levende art. Hasteforanstaltningen indføres således ikke ud fra de erhvervsdrivendes interesser, men med det ene formål at bevare de levende akvatiske ressourcer og det marine økosystem. De forordninger, der vedtages med hjemmel i nævnte artikel 7, stk. 1, finder derfor anvendelse på objektivt bestemte situationer og har retsvirkninger for abstrakt fastlagte persongrupper. De betragtes følgelig som forordninger i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 288 TEUF, og er som sådanne ikke omfattet af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der bl.a. fastsætter retten for enhver til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning over for ham eller hende, som måtte berøre vedkommende negativt.

(jf. præmis 49-56)

2. Forordning nr. 530/2008 om indførelse af hasteforanstaltninger gældende for notfartøjer, der fisker efter tun i Atlanterhavet øst for 45 V og i Middelhavet vedtaget på grundlag af artikel 7, stk. 1, i grundforordning nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik er ugyldig, for så vidt som den med det formål at fastsætte foranstaltninger med henblik på at bringe en trussel om sammenbrud af tunbestanden i det østlige Atlanterhav og Middelhavet til ophør har fastsat datoen for ikrafttrædelsen af disse foranstaltninger til den 16. juni

2008, men har udskudt denne dato til den 23. juni 2008 for notfartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien, hvorved der er skabt en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i forhold til notfartøjer, der fører græsk, fransk, italiensk, cypriotisk eller maltesisk flag eller er registreret i en af disse medlemsstater, uden at denne forskelsbehandling er objektivt begrundet.

(jf. præmis 113 domskonkl. 3)